

N. Jensen: Jeg er naturligtvis aldeles enig med den ærede sidste Taler i, at man i højeste Grad maa misbillige, at Nogle have underskrevet uden at vide, hvad de gjorde, men jeg mener ogsaa, at det ærede Medlem, der er saa retskynlig, maa indrømme mig, at det aldeles ikke ophæver andre Understriveres Berettigelse til Klage, at Nogle ikke have vidst, hvad de gjorde, da de underskrev; thi det er jo ganske vist, at dette ikke i mindste Maaade kan svække Berettigelsen af deres Underskrift, der med fuld Bevidsthed have deeltaget i Under-
skrivningen.

Indenrigsministeren: Da der her har været udtalt saa forskellige Domme over den indgivne Klages Indhold, skal jeg dog anføre, at Resultatet af Undersøgelsen har været, at alle de væsentlige Klagepunkter have vist sig at være usande og ere frafaldne af dem, fra hvem de ere udgaaede, ligesom dette ogsaa fremgaaer allerede deraf, at uagtet der er anlagt Sag mod Enhver, der er kommen i bestemt Modsigelse med de gjældende Love, saa angaaer dog Sagsøgelsen væsentlig kun formelle Valgfeil. Det, der er meest beklageligt, er, at saa Mange paa den Maaade, som oplyst, have ladet sig forlede til at være med i denne ubesøiede Klage, og at dette har fundet stærk Anklang her i Salen.

Ischærning: Jeg troer, den ærede Indenrigsministers sidste Bemærkning er feil. Netop det, at der var saa mange Klagere, var for Thinget i sin Tid et Vidnesbyrd om, at de ikke alle kunde have underskrevet med fuld Bevidsthed om Rigtigheden af de anførte Klagepunkter, og en væsentlig Grund til, at Thinget erkjendte Valget gyldigt.

Indenrigsministeren: Det, jeg sigtede til, var ganske vist ikke den af Thinget foretagne Afgjørelse, men det var den Interpellation, hvortil Thinget saavel som jeg med har været Vidne.

N. Jensen: Jeg maa meget anmode den ærede Minister om nærmere at oplyse mig om, paa hvilken Maaade jeg har givet disse Understrivere Medhold, om hvilke Udtoget af Forhøret viser, at de ikke have haft noget Begreb om, hvad de gjorde; jeg maa paa det Bestemteste gjøre Indsigelse mod, at de Bemærkninger, jeg anførte, skulle i allermindste Maaade have givet denne Fremgangsmaade af de vedkommende Understrivere Medhold.

C. B. Nimestad: Jeg skal blot henlede det ærede Things Opmærksomhed paa en af de Anker, der idag ere fremførte af Interpellanten, og som, da jeg hørte den, fremkaldte min højeste Forundring; de øvrige troer jeg ikke det er muligt her at gaae ind paa, hvilket ogsaa er fremhævet af den ærede Minister. Den ærede Rigsdagsmand sagde nemlig, at der var begaaet den Feil, at man ikke havde modtaget Vælgernes Afstemning, efter som de traadte hen til Skranken, men flere Gange havde optraadt deres Navne efter Listen, og han har fuldstændig Ret i, at man derved har begaaet en Feil; men naar den ærede Rigsdagsmand deraf, tiltrods for de Oplysninger, der andetstedsfra habes, slutter, at dette skulde have gjort det umuligt at oplæse Navnene for de fratrædende Stemmegivende, som han udtrykte sig, saa berøer det paa et underligt Ordfløveri; thi det gjør dog ikke Noget til Sagen, om Vælgerne traadte et Skridt frem eller tilbage, og det er dog saa klart, som Noget kan være, at det alligevel stod fuldkommen i Valgbestyrelsens Magt at konferere med de Stemmegivende; naar de altsaa sige, at de have gjort det, maa man dog ogsaa troe dem. Er det ikke ved Navneopraab her i Thinget meget ofte Tilfældet, at de ærede Sekretærer, naar de ikke have kunnet forstaae, hvad den paagjældende Rigsdagsmand har sagt, optraade hans Navn paany for at faae det at vide? Saaledes er det vel ogsaa gaaet her. Man har raabt P. Hansen op og spurgt ham: Stemmer Du paa Jensen, hvortil han har sagt Ja;